

Mál nr. 252/2006

M
og
Vátryggingafélagið X v/A
og
Vátryggingafélagið Y v/B

Árekstur Reykjavíkurvegi við Stakkahraun þann 23.05. 2006

Gögn.

1. Málskot móttakið 23.11. 2006, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf vátryggingafélags B til nefndarinnar, dags. 06.12. 2006.
3. Bréf vátryggingafélags A til nefndarinnar, dags. 11.12. 2006.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

Bifreiðarnar lentu í árekstri á Reykjavíkurvegi til suðurs. A var fyrir framan B. Hemlaför eftir B mældust 18 metrar vinstra megin og 19 metrar hægra megin að framhjólum. Umferð um Reykjavíkurveg hefur forgang gagnvart umferð frá Stakkahrauni. A var ekið af Stakkahrauni inn á Reykjavíkurveg. Ökumaður B heldur því fram að A hafi verið ekið í veg B. Ökumaður A lætur þess getið í skýrslu lögreglu að hann hafi farið yfir á hægri akrein en ekki séð til B og því hefði árekstur orðið.

M telur að B eigi að vera í fullum rétti og að ekki sé tilefni til að skerða rétt hans sem nemur $\frac{1}{4}$ hluta vegna hemlunarlendrar.

Vátryggingafélag B telur að A beri ábyrgð á árekstrinum.

Vátryggingafélag A telur að hemlaför eftir B gefi til kynna að ökuhraði bifreiðarinnar hafi verið töluvert yfir leyfðum hámarkshraða sem er 50 km/klst. Vegna þessa hafi ökumaður hennar ekki getað komið í veg fyrir árekstur. Rétt sé því að ökumaður B beri $\frac{1}{4}$ hluta sakar en A $\frac{3}{4}$ hluta sakar.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum má fyrst og fremst rekja árekstur þennan til ógætilegs aksturs ökumanns A sem ók í veg fyrir B. Ekki er tilefni til að leggja ábyrgð á ökumann B þrátt fyrir lengd hemlafara. Virðist sem ökumaður A hafi ekki hugað að mögulegri umferð um hægri akrein Reykjavíkurvegur er hann skipti um akrein og ók í veg fyrir B.

Niðurstaða.

Ökumaður A ber ábyrgð á árekstrinum.

Reykjavík 15. desember 2006

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.